

STEIN EVJU

Professor i arbeidsrett

Kontor:

Institutt for privatrett
Universitetet i Oslo
Postboks 6706 St. Olavs pl.
0130 OSLO

Privat:

Sagtomtveien 54
1359 EIKSMARKA

Tlf.: 22 85 93 25

Fax: 22 85 97 20

E-post: stein.evju@jus.uio.no

Tlf.: 67 14 85 80

Fax: 67 14 64 14

E-post: stein@evju.org

Tariffnemnda

v/Arbeids- og inkluderingsdepartementet

Postboks 8019 Dep

11. oktober 2006

0030 OSLO

Deres ref.: Sak 4/2006

Min ref.: SE AID/H 06-002

HØRING – UTKAST TIL FORSKRIFT OM ALLMENNGJØRING AV TARIFFAVTALE PÅ BYGGEPLASSER - SAK 4/2006

Jeg ser jeg er utgått fra listen over høringsinstanser, men tillater meg likevel noen bemerkninger i saken. Det er (fortsatt) ikke grunn til å gjenta generelle bemerkninger fra tidligere saker. Mine bemerkninger nu er derfor ganske korte. De begrenser seg til utkastets § 8.

Det er grunn til å vurdere passasjen i § 8 annet ledd på nytt. I den alminnelige begrunnelsen (pkt. 6.1) sies det at man vil "forskriftsfeste arbeidsmiljølovens krav". Det er, mildt sagt, en merkverdighet. Lovens regel gjelder. Forskriften kan ikke gjøre noen endring på det, hverken på den ene eller annen måte. Det gir ikke mening å si – slik det indirekte gjøres – at lovens regel gjelder i kraft av forskriften, enn si som forskriftsbestemmelse.

Det later ikke til at Tariffnemnda (flertallet) mener å ville gi en bestemmelse som materielt sett avviker fra lovens regel. I "spesialmotivene" til § 8 heter det således at kravene "er tilsvarende som i" lovens § 4-4. Men det er ikke glassklart hva man egentlig mener om forholdet mellom lov og forskrift. I utkastet er det bemerket at det "presiseres at kravene skal være i samsvar med hva som er vanlig innenfor bransjen eller det konkrete byggeprosjekt". Jeg formoder at dette refererer seg til sluttformuleringen i utkastets § 8 annet ledd, "i samsvar med vanlig god standard".

For det første gir dette uttrykk for et krav som ikke – ihvertfall ikke direkte – er uttrykt i lovens § 4-4 fjerde ledd. Da blir formuleringen om "tilsvarende" krav som i loven enten misvisende eller forvirrende. Mener man at et slikt krav om "vanlig god standard" ligger i § 4-4 fjerde ledd, bør det sies tydelig. Det er mulig at annet avsnitt flg. i spesialmotivene til utkastets § 8, om Arbeidstilsynets praksis, er ment som en slik "beskrivelse" av lovens krav. I så fall bør trådene fra de generelle og de spesielle bemerkningene i utkastet bindes sammen.

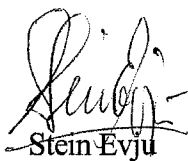
For det annet sies det altså i utkastets bemerkninger at det er *presisert* at "kravene skal være i samsvar med hva som er vanlig innenfor bransjen eller det konkrete byggeprosjekt". Jeg tror man må ha en helt særegen innsidekunnskap for å få tak i dette. Det er ikke mulig å lese en slik forståelse ut av formuleringen "vanlig god standard". Annet avsnitt flg. i spesialmotivene til § 8 gir heller ikke godt grunnlag for en slik utlegning. Der pekes det på at man opere-

rer med en "landsomfattende standard eller praksis". Med litt velvilje kan det sies å stå i forhold til uttrykket "vanlig innenfor bransjen". Men det som er sagt i spesialmotivene, går ikke sammen med "vanlig innenfor ... det konkrete byggeprosjekt". Det siste uttrykket blir stående som en merkverdighet som bare kan gi grunn til uklarhet.

Hvis det er slik at man av informasjonshensyn mener det er viktig at forskriften sier noe om krav til innkvartering, og man vil holde seg til loven, er formentlig den enkleste og beste måten å løse problemet på å gi en "*henvisningsbestemmelse*". Forskriftens § 8 annet ledd kan da formuleres f.eks. slik:

For innkvartering gjelder arbeidsmiljølovens § 4-4 fjerde ledd og bestemmelser gitt i medhold av lovens § 4-4 femte ledd.

Med vennlig hilsen

Stein Evju